

## Κυρίες και Κύριοι

Φτάνοντας στο τέλος της εκδήλωσης και πριν περάσουμε στο μουσικό μέρος, με το Μουσικό Σχολείο Πτολ/δας , θα ήθελα να μοιρασθώ μαζί σας μερικές σκέψεις για την ιστορία της εκπαίδευσης και της παιδείας στον τόπο μας.

Γνωρίζουμε ότι η πόλη μας κατοικούνταν από την αρχαιότητα και, απ' όσο είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, βάσει των στοιχείων που διασώθηκαν, αποτελούσε τόσο το εμπορικό, όσο και το πνευματικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής.

Μεγάλοι δάσκαλοι στο πέρασμα των αιώνων κατέθεσαν την προσπάθεια, τη θέληση, και τη σοφία τους σε μεγάλους άνδρες και γυναίκες, που δόξασαν και τίμησαν τη γενέτειρά μας με τα επιτεύγματά τους, σε διάφορους τομείς, σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό.

*«Αυτοί που δίνουν καλή εκπαίδευση στα παιδιά, πρέπει να τιμώνται περισσότερο από εκείνους που τα γέννησαν, γιατί οι γονείς τους έδωσαν μόνο τη ζωή, οι παιδαγωγοί όμως την ικανότητα να ζουν καλά.»* έγραψε ο μεγάλος δάσκαλος του γένους μας ο Αριστοτέλης

**Εμπνευσμένοι άνθρωποι**, διαπνεόμενοι από πανανθρώπινες αξίες και ιδανικά, χωρίς πολλές φορές να έχουν στη διάθεσή τους και τα στοιχειώδη μέσα, φώτισαν και καθοδήγησαν νέους ανθρώπους για να κατακτήσουν τη γνώση, μα περισσότερο έθρεψαν το μικρόβιο της μάθησης, συδαύλισαν τη «φλόγα», γιατί όπως είπε ο σπουδαίος Ιρλανδός ποιητής Ουίλιαμ Γέιτς: *«Η εκπαίδευση δεν είναι το γέμισμα ενός κουβά, αλλά το άναμμα μιας φλόγας».*

Δεν είχαμε δηλαδή μόνο το προνόμιο (που όντως προνόμιο αποτελούσε για τις περασμένες δεκαετίες στη χώρα μας) να έχουμε σχολεία, αλλά και την τύχη να υπηρετήσουν σε αυτά πραγματικοί Δάσκαλοι, αληθινοί παιδαγωγοί.

Στον περιορισμένο χρόνο του χαιρετισμού μου δεν είναι δυνατό να αναφερθώ περισσότερο σε αυτούς τους ανθρώπους, αλλά δε νομίζω ότι είναι και απαραίτητο.

Άλλωστε, όλοι τους γνωρίζουμε, όλοι μας, είτε ακούσαμε γι' αυτούς, είτε είχαμε την τύχη να τους γνωρίσουμε στις σχολικές

αίθουσες, τόσο της πρωτοβάθμιας, όσο και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Κάθε γενιά είχε και τους δασκάλους της, αυτούς που θυμάται πάντα με σεβασμό, αγάπη και μία αίσθηση χρέους, γι' αυτά που τόσο γενναιόδωρα της προσφέρθηκαν.

Και όταν μιλάμε για εκπαίδευση μιλάμε για προσφορά, για δόσιμο, μιας και ο πραγματικός στόχος της δεν είναι μόνο η εκμάθηση, αλλά, και αυτό το θεωρώ προσωπικά σημαντικότερο, το άνοιγμα της ψυχικής ματιάς, της αντίληψης του κόσμου μας και της δεκτικότητας σε ιδέες και απόψεις.

Η εκπαίδευση είναι αυτή που προτρέπει τον άνθρωπο να ξεμακρύνει το βλέμμα του από τον καθρέφτη του αποδεκτού ειδώλου και να ανοίξει το παράθυρο του κόσμου και του πνεύματός του.

Ευελπιστώ και εύχομαι η συνέχεια της πορείας της εκπαίδευσης στον τόπο μας να στολισθεί, να διανθιστεί από την παρουσία επίσης φωτισμένων ανθρώπων, τέτοιων γενναιόδωρων δασκάλων, που θα προσφέρουν απλόχερα το μέλλον στα παιδιά μας και ένα πιο ευοίωνο αύριο για τον τόπο μας.

Σας Ευχαριστώ πολύ.